

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 77.

Tredie Sæssion.

54de Møde.

Mandagen den 12te Januar.

(Fortsf.)

Orsted (fortsat): Udkastet selv gaaer ud paa, at Justitsministeriet kan træffe Foranstaltningen, og dette vilde ikke indskrænkes ved det Forslag, som er gjort; men, hvad jeg fornemmelig har imod dette Forslag, det er, foruden dets Overflødighed, at Amtmanden forbigaaes, og han bør dog vistnok høres, naar der skal gjøres Foranstaltninger af det omhandlede Slags. Hvad derimod det tredje Forslag til § 6 angaaer, saa skulde jeg, forsaavidt Paragraphen ikke aldeles kan bortfalde, dog finde dette Forslag hensigtsmæssigt, naar der ikke var oppaak Tvivl om, hvorledes det skulde forstaaes. Jeg har troet, at den ærede Forslagsstiller sigtede til de Udlytninger af Byen og af den Grund ved Siden af Byen, som maatte bestemmes i Lighed af Lovudkastet; men, skal det ogsaa forstaaes om Ulytning af enkelte Gjenstande, som kunne udbrede en ubehagelig og fordærvelig Uddunstning, saa troer jeg, at Forslaget ikke er aldeles hensigtsmæssigt.

Unsgaard: Naar det, saaledes som man jo maa antage efter Udkastet, er en afgjort Sag, at nogle af disse Næringsveie, — navnlig paa saadanne Steder, hvor flere Mennesker ere samlede paa en indskrænket Plads, saaledes som Tilfældet er i flere af Kjøbstæderne, — ere skadelige for Sundheden, saa troer jeg ogsaa, at det vilde være urigtigt, om man ikke anvendte de Bestemmelser, som i denne Henseende ere anseete rigtige, saavel udenfor Kjøbenhavn som i Kjøbenhavn selv. Jeg erkjender, som jeg allerede ved Sagens første Behandling yttrede, meget vel, at den maastee er større Anledning til saadanne Ind-

skrænkninger i Kjøbenhavn end i de andre Kjøbstæder; men det er vist og sandt, at ogsaa i flere af de andre Kjøbstæder er det af Bigtighed, at der kunde gjøres lignende Bestemmelser, og navnlig maa jeg med Hensyn til, at en æret Taler (Beutner) har yttret, at der ikke blandt Sagens Acter findes noget Spor til, at der i denne Henseende er foret Klage, bemærke, at der i den korte Tid, hvori jeg har fungeret som Amtmand, til mig er indkommet flere Klager i den Henseende, uden at der egentlig har kunnet gjøres Noget for at afhjælpe det, af Mangel paa Bestemmelser derom. Nu erkjender jeg paa den anden Side meget vel, at det vilde være yderst vanskeligt ved en almindelig Lov at give nogle Bestemmelser i denne Henseende, der uden videre skulde være anvendelige paa alle Kjøbstæderne. Der er saa stor Forskjel mellem Kjøbstæderne i denne Henseende, navnlig med Hensyn til deres Beliggenhed, med Hensyn til Bestaffenheden af Ufløbet af Spildevand, med Hensyn til, at de ere mere eller mindre bebyggede, at det vilde være næsten umuligt at give nogle Bestemmelser, der vilde være lige anvendelige paa dem alle, naar man ikke vilde gøre altfor store Indskrænkninger med Hensyn til Næringsbrugene, hvilket man vistnok ikke bør gjøre, undtagen hvor Nødvendigheden absolut fordrer det. Jeg troer saaledes ikke, at der er nogen bedre Maade til at afhjælpe det paa end netop at gaae den Vej, som Udkastet viser, nemlig at tillægge vedkommende Ministerium Ret til at afgjøre slige Sager i Genhold til de Regler, som jo nu ere bleevne fundne gode og nyttige med Hensyn til Kjøbenhavn, og jeg troer, at man kan være ganske sikker paa, at, naar Indstillingerne skulle komme fra vedkommende Communalbestyrelser, eller de idetmindste skulle være hørt derover,